

Insändare publicerad i UNT den 28 januari 2021

Hur tänker kommunalrådet?

Den översiktliga planeringen för Uppsala kommun bygger på tanken att "Uppsala växer". Mitt intryck är att Uppsala enligt ledande politiker skall växa snabbt och att befolkningen skall bli så stor som möjligt. Samtidigt konstateras allt oftare att vi lever på en begränsad planet och att tillväxtambitioner bör tämjas. Även inom enskilda kommuner kanske gränser bör sättas.

Hur ser olika politiker på en möjlig och önskvärd storlek för kommunens befolkning? Kommunalrådet Erik Pelling förefaller sikta på en snabb tillväxt. Skall Uppsala bli en miljonstad? Eller finns någon annan gräns?

Vilka är de naturgivna förutsättningarna för kommunen när det gäller mark och vatten? Kan befolkningen bli hur stor som helst? Kan vi räkna med att teknik löser alla uppkommande problem, t ex avseende vattenkvalitet? Läkemedelsrester i Fyrisån och det som kallas PFAS, dvs. högfluorerade ämnen, sänder varnande signaler.

Om jag tillspetsar det hela kan konstateras att Wuhan i Kina är en miljonstad. Är fortsatt urbanisering och befolkningstillväxt en lösning på olika samhällsproblem? Den nuvarande situationen med pandemi borde leda till eftertanke. Ju större befolkning på en given yta desto svårare att "hålla avstånd" kan man tänka sig.

För att öka medvetenheten om naturgivna förutsättningar bör ett redovisningssystem införas för förändringar i markanvändning av olika slag. Hur mycket har kommunens jordbruksmark, i hektar räknat, minskat från år 2000 och hur mycket tas i anspråk enligt aktuella planer, t ex för de södra stadsdelarna, inklusive ytterligare järnvägsspår? Hårdgörning av mark, bostadsbyggande etc. tar ytterligare mark i anspråk. När det gäller dessa förändringar i markanvändning har vi uppenbart ett ansvar som inte är begränsat till den egna kommunens invånare.

Försök att rättfärdiga fyrspar med påståenden om att samhället per investerad krona "får tillbaka mellan 1,32 och 1,72 kronor" (insändare av Erik Pelling 16 januari 2021) måste tillbakavisas med hänvisning till allt man tappar bort i sådana kalkyler. Ytterligare spår kräver t ex mark av olika slag inom och utanför Uppsala.

Till sist: hur skall man se på frågan om järnvägsspår och pendling mellan Uppsala och Stockholm om alltfler i ökad utsträckning väljer att jobba hemifrån? Det finns mycket att begrunda.

Peter Söderbaum

Professor emeritus, ekologisk ekonomi